

[Aksel Larsen.]

dog gentog sine bemærkninger fra den 15. december om, at han ikke har lyst til at lade sig jage rundt i manegen.

Den højtærede minister synes kun at have opfattet een ting af det, jeg sagde til hende, og på dette punkt gjorde hun sig skyldig i en fantastisk misforståelse og syntes overhovedet ikke at have opfattet noget andet af, hvad jeg sagde. Ministeren fortæller — eller må jeg være elskværdig: foregiver at have misforstået, hvad jeg sagde derhen, at jeg skulle have talt for, at arbejderslønningerne burde ind under prisloven. Jeg skal så udførligt og så elementært, som det er mig muligt, forklare ministeren, hvad det drejer sig om. I lovforslaget om indseende med priser står der, at virksomheder indenfor handel, industri, håndværk o. s. v. må ved salg af varer på hjemmemarkedet ikke forhøje deres priser uden tilladelse. Så er det, jeg spørger: Hvad med arbejdsydelse? Regnes de for varer? Er de efter ministerens opfattelse omfattet af den pågældende paragraf? Jeg har ikke talt om den løn, arbejderne får, men jeg skal oplyse den højtærede minister om, at hvis man engagerer håndværkere til at foretage en reparation af det være sig: et hus, en maskine, en bil eller noget andet, får man, efter at arbejdet er udført, en regning, og derpå er naturligvis opført, hvilke materialer der er brugt, det være sig tapet, w. c.-kummer, reservedele til biler, eller hvad det nu er, og så står der skrevet: så og så mange arbejdsmandstimer, så og så mange murer-timer, så og så mange smedetimer, alt efter hvilken kategori af arbejdere der har været beskæftiget, og håndværksmesteren eller virksomheden, som står for arbejdet, beregner sig en bestemt timeløn, hvis man kan kalde det sådan, for disse arbejder. Den ligger i reglen langt, langt højere end den timeløn, de faktisk udbetaler, ja, visse mestre har det sådan, at de lægger et relativt beskedent mestersalær på, men andre skriver simpelthen f. eks. 17 håndværkstimer, eller hvad det er, à 11 kr., 10 kr. eller 12 kr. Jeg har gjort ministeren opmærksom på, at der er virksomheder, som allerede med virkning fra i mandags morges har forhøjet den timebetaling, de således regner med på regningerne for deres arbejdere, med beløb på indtil 5 gange den

lønforhøjelse, de efter mæglingforslaget skal give de pågældende arbejdere. Ja, jeg ved ikke, om det er letfatteligt nok for den højtærede minister; jeg håber i hvert fald, at tinget har forstået det.

Det, jeg spørger om, er altså: Er noget sådant forudset af ministeren? Har ministeren taget hensyn til det ved affattelsen af sit lovforslag? Man kan tvistes om, hvorvidt det er en vare, der leveres, når man foretager en reparation af et badeværelse, eller hvad ved jeg. Dækker loven dette forhold, eller dækker den det ikke? Det er det, jeg har spurgt ministeren om, og jeg har aldeles ikke, som ministeren foregiver at have opfattet det, talt om, at nu burde vi have arbejderslønningerne ind under denne lov om indseende med priser.

Det, ministeren overhovedet ikke havde opfattet at jeg talte om, var adskillige andre ting. Jeg har f. eks. spurgt, hvorfor man ikke vil ændre lovens § 3 derhen, at prisforhøjelser overhovedet ikke må foretages uden forudgående dokumentation af deres uomgængelige nødvendighed og uden forudgående tilladelse fra monopoltilsynet. Det kunne interessere mig at få ministerens svar på dette, og jeg håber, nu da jeg har gentaget det, at ministeren har opfattet mit spørgsmål.

Jeg har spurgt ministeren, hvor meget hun lægger i bestemmelserne i § 2, hvor det siges, at der skal udarbejdes fortegnelser over de gældende priser på varer, som den pågældende sælger på hjemmemarkedet, og dem skal de pågældende lægge på deres eget kontor. Jeg har spurgt ministeren: Hvilken mulighed har man for at kontrollere, at de prislister, der således bliver udarbejdet, er i overensstemmelse med de faktiske priser, man tog den 12. april, og hvilken garanti har man for, hvis de pågældende f. eks. om et halvt år på foranledning af monopoltilsynet skal forevise deres prislister, at de så virkelig viser de prislister, der bliver udarbejdet nu i løbet af de 14 dage, der er forudset dertil efter lovens eventuelle vedtagelse? Ja, herpå har jeg ikke fået noget svar udover nogle tågede bemærkninger om, at det er sådan noget problematisk noget med ærlighed, men vi må håbe, at ikke alle er syndere. Det tyder ikke på, at ministeren har særlig stor tiltro til, at det nytter uden en skrap kontrol, for